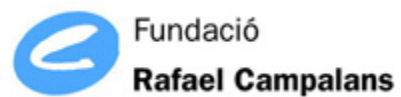

Recomanacions generals i propostes d'actuació en matèria d'immigració pels governos locals socialistes

17 de maig de 2006

0. L'impacte de les previsions estatutàries en matèria d'immigració sobre els ens locals

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006 contempla per primera vegada en una norma estatutària un capítol de principis rectors dels poders públics. Entre aquestes principis rectors, que constitueixen les línies directrius de les polítiques a desenvolupar pels poders públics de Catalunya, s'hi inclouen els principis en matèria de cohesió i benestar socials en el seu article 42, amb la següent redacció:

Article 42. Cohesió i benestar socials

- 1. Els poders públics han de promoure polítiques públiques que fomentin la cohesió social i que garanteixin un sistema de serveis socials, de titularitat pública i concertada, adequat als indicadors econòmics i socials de Catalunya.*
- 2. Els poders públics han de vetllar per la plena integració social, econòmica i laboral de les persones i dels col·lectius més necessitats de protecció, especialment dels que es troben en situació de pobresa i de risc d'exclusió social.*
- 3. Els poders públics han de vetllar per la dignitat, la seguretat i la protecció integral de les persones, especialment de les més vulnerables.*
- 4. Els poders públics han de garantir la qualitat del servei i la gratuïtat de l'assistència sanitària pública en els termes que estableix la llei.*
- 5. Els poders públics han de promoure polítiques preventives i comunitàries i han de garantir la qualitat del servei i la gratuïtat dels serveis socials que les lleis determinen com a bàsics.*
- 6. Els poders públics han d'emprendre les accions necessàries per a establir un règim d'acolliment de les persones immigrades i han de promoure les polítiques que garanteixin el reconeixement i l'efectivitat dels drets i deures de les persones immigrades, la igualtat d'oportunitats, les prestacions i els ajuts que en permetin la plena acomodació social i econòmica i la participació en els afers públics.*
- 7. Els poders públics han de vetllar per la convivència social, cultural i religiosa entre totes les persones a Catalunya i pel respecte a la diversitat de creences i conviccions ètiques i filosòfiques de les persones, i han de fomentar les relacions interculturals per mitjà de l'impuls i la creació d'àmbits de coneixement recíproc, diàleg i mediació. També han de garantir el reconeixement de la cultura del poble gitano com a salvaguarda de la realitat històrica d'aquest poble.*

Com es pot observar, en el seu apartat sisè, s'estableix el mandat als poders públics de Catalunya, entre els que s'hi troben la Generalitat i els ens locals, en relació a l'establiment d'un règim d'acollida de les persones immigrades de cara a la seva plena integració en la nostra societat.

Establertes les línies directrius que han d'inspirar les polítiques públiques en aquest àmbit, cal determinar com es distribueixen les actuacions a dur a terme per part dels poders públics en aquesta matèria. En aquest sentit, el títol IV, dedicat a les competències de la Generalitat de Catalunya, atribueix per primera vegada a la Generalitat competències en immigració que fonamentalment fan referència a l'establiment de l'esmentat règim d'acollida de les persones immigrades i en matèria de treball dels estrangers quan la seva relació laboral es desenvolupi a Catalunya. La redacció és la següent:

Article 138. Immigració

1. Correspon a la Generalitat en matèria d'immigració:

- a) La competència exclusiva en matèria de primer acolliment de les persones immigrades, que inclou les actuacions sociosanitàries i d'orientació.*
- b) El desenvolupament de la política d'integració de les persones immigrades en el marc de les seves competències.*
- c) L'establiment i la regulació de les mesures necessàries per a la integració social i econòmica de les persones immigrades i per a llur participació social.*
- d) L'establiment per llei d'un marc de referència per a l'acolliment i la integració de les persones immigrades.*
- e) La promoció i la integració de les persones retornades i l'ajuda a aquestes, i l'impuls de les polítiques i les mesures pertinents que en facilitin el retorn a Catalunya.*

2. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria d'autorització de treball als estrangers la relació laboral dels quals s'acompleixi a Catalunya. Aquesta competència, que s'exerceix necessàriament en coordinació amb la que correspon a l'Estat en matèria d'entrada i residència d'estrangers, inclou:

- a) La tramitació i la resolució de les autoritzacions inicials de treball per compte propi o aliè.*
- b) La tramitació i la resolució dels recursos presentats amb relació als expedients a què fa referència la lletra a i l'aplicació del règim d'inspecció i sanció.*

3. Correspon a la Generalitat la participació en les decisions de l'Estat sobre immigració que tinguin una transcendència especial per a Catalunya i, en particular, la participació preceptiva prèvia en la determinació del contingent de treballadors estrangers mitjançant els mecanismes que estableix el títol V.

Si bé, com es pot observar, en relació a algunes submatèries (com l'especificada a la lletra a de l'apartat 1) s'atribueix la competència exclusiva a la Generalitat cal tenir en compte també en aquest punt el paper dels ens locals ja que per primera vegada en un text estatutari s'introdueix un article dedicat a les competències locals (incloent en

aquest concepte tant les municipals, com les dels altres ens locals supramunicipals previstos en l'Estatut: vegueria i comarca).

Així, l'article 86 de l'Estatut de 2006, a més d'incorporar una referència expressa a la garantia de l'autonomia dels ens locals per a la gestió dels propis interessos (garantia present fins l'actualitat a la Constitució espanyola de 1978), estableix un llistat de matèries en les que els governs locals de Catalunya "en tot cas" hauran de tenir competències. Entre elles, destaca la regulació i la prestació dels serveis d'atenció a les persones, dels serveis socials públics d'assistència primària i foment de les polítiques d'acollida dels immigrants (apartat 2, lletra m), que haurà de tenir en compte, tanmateix, l'exercici de les esmentades competències de la Generalitat en matèria d'immigració i, concretament, les previstes en l'apartat 1 de l'article 138 en relació a l'establiment per llei d'un marc de referència per a l'acollida i la integració de les persones immigrades.

L'article 84 sobre competències locals té el contingut següent:

Article 84. Competències locals

- 1. Aquest Estatut garanteix als municipis un nucli de competències pròpies que han d'ésser exercides per aquestes entitats amb plena autonomia, subjecta només a control de constitucionalitat i de legalitat.*
- 2. Els governs locals de Catalunya tenen en tot cas competències pròpies sobre les matèries següents, en els termes que determinin les lleis:*
 - a) L'ordenació i la gestió del territori, l'urbanisme i la disciplina urbanística i la conservació i el manteniment dels béns de domini públic local.*
 - b) La planificació, la programació i la gestió d'habitatge públic i la participació en la planificació en sòl municipal de l'habitatge de protecció oficial.*
 - c) L'ordenació i la prestació de serveis bàsics a la comunitat.*
 - d) La regulació i la gestió dels equipaments municipals.*
 - e) La regulació de les condicions de seguretat en les activitats organitzades en espais públics i en locals de concurrència pública. La coordinació mitjançant la Junta de Seguretat dels diversos cossos i forces presents al municipi.*
 - f) La protecció civil i la prevenció d'incendis.*
 - g) La planificació, l'ordenació i la gestió de l'educació infantil i la participació en el procés de matriculació en els centres públics i concertats del terme municipal, el manteniment i l'aprofitament, fora de l'horari escolar, dels centres públics i el calendari escolar.*
 - h) La circulació i els serveis de mobilitat i la gestió del transport de viatgers municipal.*
 - i) La regulació de l'establiment d'autoritacions i promocions de tot tipus d'activitats econòmiques, especialment les de caràcter comercial, artesanal i turístic i foment de l'ocupació.*

j) La formulació i la gestió de polítiques per a la protecció del medi ambient i el desenvolupament sostenible.

k) La regulació i la gestió dels equipaments esportius i de lleure i promoció d'activitats.

l) La regulació de l'establiment d'infraestructures de telecomunicacions i prestació de serveis de telecomunicacions.

m) La regulació i la prestació dels serveis d'atenció a les persones, dels serveis socials públics d'assistència primària i foment de les polítiques d'acolliment dels immigrants.

n) La regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges, als rius, als llacs i a la muntanya.

3. La distribució de les responsabilitats administratives en les matèries a què fa referència l'apartat 2 entre les diverses administracions locals ha de tenir en compte llur capacitat de gestió i es regeix per les lleis aprovades pel Parlament, pel principi de subsidiarietat, d'acord amb el que estableix la Carta europea de l'autonomia local, pel principi de diferenciació, d'acord amb les característiques que presenta la realitat municipal, i pel principi de suficiència financera.

4. La Generalitat ha de determinar i fixar els mecanismes per al finançament dels nous serveis derivats de l'ampliació de l'espai competencial dels governs locals.

Tenint en compte la pluralitat de governs locals i la gran diversitat entre les municipis de Catalunya, la distribució entre els diversos governs locals d'aquestes competències haurà de tenir en compte la seva capacitat de gestió, tal i com s'indica a l'apartat 3 d'aquest article 84.

Finalment, cal subratllar la importància de la previsió continguda a l'apartat 4 d'aquest precepte, que, malgrat tractar-se d'una clàusula oberta, reconeix la necessitat de garantir un adequat finançament dels nous serveis derivats de l'ampliació de l'espai competencial dels ens locals.

1. Immigració: percepcions a combatre, recomanacions generals i idees força

1.1. Percepcions detectades en l'estudi qualitatiu realitzat el desembre de 2005

- La referència a la persona immigrant no es fa a tota persona d'un altre país sinó que s'associa a diferència en la seva cultura i situació econòmica.
- Profund desconeixement dels immigrants (cultura, religió, llengua, costums, menjars, etc.).
- Importants diferències en funció del tipus d'immigrant i la seva procedència.
- No hi ha voluntat d'integració per part de la població immigrant, viuen en guetos.
- Falta d'autoritat i deficient funcionament de les administracions públiques. Impunitat dels immigrants.
- Els ajuntaments són culpabilitzats en matèria d'immigració en els següents aspectes:
 - * No controlen el compliment de les normatives i ordenances municipals.
 - * Per desatendre els autòctons i centrar-se en els immigrants com beneficiaris de programes socials.
 - * Permeten la imposició dels seus costums i religions per damunt dels propis del país.
- Percepció de desatenció del autòctons en contraposició a una actitud assistencial i de privilegi de les administracions respecte la població immigrant.
- Derivats de la manca de control en els empadronaments: sobreocupació d'habitatges.
- Recepció i acollida d'immigrants a les nostres ciutats.
- Picaresca per part dels immigrants en la recepció d'ajuts i prestacions socials.
- Percepció d'inseguretat, intranquil·litat i desconfiança associada al fet migratori.
- Desconeixement del que fan els ajuntaments en matèria d'integració i atenció als immigrants.

1.2. Propostes de solució genèriques

1. Davant la manca d'autoritat i el deficient funcionament de les administracions públiques. Impunitat dels immigrants.

A) Els ajuntaments han d'assumir competències legalment atribuïdes per tal de donar resposta a problemes i demandes.

B) Reforçament de l'aparell administratiu: mecanismes que facin ràpid el procediment administratiu, que garanteixin l'aplicació de la normativa i que facin possible la sanció administrativa amb el pertinent efecte exemplificador.

C) Creació i/o reforç de cossos de l'Administració específics.

D) Simplificació dels mecanismes sancionadors per acabar amb la cultura de la permissivitat.

E) Col·laboració entre els ajuntaments i la resta d'administracions competents.

F) La immigració ha d'estar vinculada i regulada en relació al mercat de treball. cal que l'Estat reforci el control dels fluxos migratoris.

G) Augment de les inspeccions de treball, tributàries i comercials: garantia de que la normativa, efectivament, es compleix.

2. Percepció de desatenció dels autòctons en contraposició a una actitud assistencial respecte els immigrants.

A) Polítiques normalitzadores: polítiques adreçades a tota la ciutadania i no polítiques específiques pel col·lectiu immigrant.

B) Clara dissociació entre immigrants i serveis socials. La porta d'entrada dels immigrants al sistema han de ser els ajuntaments i no els serveis socials. Acollida a les Oficines d'Atenció Ciutadana.

C) Discurs polític en que predomini la imatge de la immigració no com a fenomen conjuntural sinó perdurable i global.

D) Discurs posant èmfasi en les repercussions positives de la immigració en la nostra economia. Hem deixat de ser un país emissor de treballadors/ es per ser una societat receptora.

E) Augment dels recursos destinats a serveis públics i programes socials (amb criteris d'assignació per renda i no per origen).

F) Canals de comunicació entre els immigrants i la població autòctona per a potenciar el coneixement mutu:

- * Relació entre associacions d'immigrants i associacions de la societat civil.
- * Implicació dels immigrants en el teixit associatiu existent als pobles i ciutats.

3. Derivats de la manca de control dels empadronaments (ex. Sobreocupació d'habitatges).

A) Nova llei d'empadronaments: limitació del nombre de persones en funció dels metres quadrats de l'habitatge.

- B) Avantprojecte de la Llei del Dret a l'Habitatge a Catalunya.
- C) Major implicació dels ajuntaments en les inspeccions.
- D) Opció de no empadronar persones en un habitatge quan hagi indicis de que està sobreocupat.
- E) Col·laboració amb la Inspecció de Treball per lluita contra tallers il·legals.
- F) Col·laboració amb l'Agència Tributària (lloguers no declarats a la hisenda pública) en aquells casos en que hagi indicis d'una activitat il·lícita de "relloguer".
- G) Col·laboració veïnal en casos d'indici de sobreocupació.

4. Informació de les normes de convivència i normatives municipals en moment de recepció i acollida.

- A) Importància de l'acollida com a element promotor del civisme: una bona acollida és indispensable per a una bona integració.
- B) Serveis d'acollida com a serveis normalitzats: Oficina d'Atenció Ciutadana com a porta d'entrada al sistema. Cal la capacitat del personal en relació amb les noves cultures i la redacció de protocols de recepció i acollida concretats amb altres entitats i administracions que operen al municipi.
- C) Cal distingir l'acollida dels infants, la dels joves i la dels adults.
- D) Sessió explicativa: serveis, normes (què es fa i què no està permès), sancions per l'incompliment de les normes i costums de la nova societat.
- E) Foment del sentiment de pertinença: carnet de ciutadania, acte de benvinguda amb l'alcalde.
- F) Elaboració de guies en diferents idiomes que recullin els drets i deures dels nous ciutadans, així com una explicació detallada de la normativa i de les sancions pel seu incompliment.
- G) Importància del coneixement de les dues llengües del país (català i castellà) com a element d'integració.

5. Picaresca en l'accés a serveis i prestacions socials.

- A) Augment dels controls i inspeccions per a l'efectiu compliment de les normes i dels requisits necessaris amb un doble efecte: es desactiven part dels rumors i s'obté una major eficàcia en l'ús dels serveis públics.
- B) Normalitzar l'accés i claredat en l'aplicació dels criteris de selecció (rendes inferiors i no procedència).

2. Espai públic, seguretat, convivència

2.1. Valors i usos de l'espai públic. Percepció d'inseguretat en l'espai públic

El fet migratori es relaciona, de manera freqüent, amb el sorgiment de problemes respecte la utilització de l'espai públic i la seguretat ciutadana. Podem dir que aquests àmbits es troben relacionats i, a la vegada, conformen dos elements importants que contribueixen a generar un clima de bona convivència a les nostres ciutats.

Fins ara l'estratègia seguida pels governs locals ha estat fer inversions per crear espai públic, infraestructures i equipaments. Ara és hora de centrar-se en garantir el lliure accés per al conjunt de la ciutadania, la qualitat i el bon manteniment de l'espai públic.

La ciutat és un instrument inigualable de cohesió social. a partir d'una forta identificació de la totalitat de la ciutadania amb la seva ciutat podem implicar-la en la millora de l'espai públic. Per a la potenciació de la convivència és molt important fer ciutat i per això és imprescindible una bona actuació en l'espai públic. L'espai públic és un element molt important en la socialització de la ciutadania i si és sentit com a propi (sentiment de pertinença) serà respectat.

L'augment de la inseguretat és un dels aspectes que, dins les percepcions de la ciutadania, es relacionen amb la immigració de manera habitual. La percepció d'inseguretat respon tant a amenaces reals com a percepcions conseqüència de la realitat canviant als nostres pobles i ciutats. La seguretat a més de ser un bé públic bàsic és un mecanisme fonamental de protecció dels drets i llibertats que fan possible la societat democràtica.

2.2. Problemes detectats en l'ús de l'espai públic

- conflicte d'usos en l'espai públic.
- Concentració de la població immigrant en determinades zones tradicionalment poc dotades d'equipaments i amb espais públics força deteriorats.
- Incompliment de les normatives reguladores de l'espai públic (Ordenances municipals).
- Degradació i manca de manteniment de carrers i places a determinats barris.
- Percepció d'inseguretat ciutadana en determinats barris de la ciutat.

2.3. Reptes a l'espai públic

- Garantir que tota la ciutadania pugui fer ús de l'espai públic. Evitar que l'espai públic quedi dominat pels grups més conflictius i problemàtics.
- Diversificació dels usos de l'espai públic. L'ús que en fan els immigrants pot ser percebut com una agressió a les normes de comportament i d'ús de l'espai públic per

la població autòctona. Les concepcions culturals i les pautes de comportament de la població immigrada, sovint, són molt diferents a les de la població autòctona i es generen conflictes. Els conflictes suposen una reducció dels usuaris de l'espai públic que queda dominat pels grups més conflictius.

- Polivalència de l'espai públic per respondre de manera adequada a la diversitat creixent de la nostra societat.
- Fer de l'espai públic un mecanisme potenciador de la justícia social a través de la generació d'espais públics de qualitat: si estigmatitzem un espai públic estigmatitzarem els ciutadans que viuen al seu voltant.
- Garantir un ús correcte de carrers, places, parcs i equipaments.
- Fer respectar la llei i la justícia per part de tothom amb una política eficaç de seguretat i lluita contra la delinqüència.
- Evitar els discursos que associen immigració i delinqüència.

2.4. Propostes d'actuació local

1. Recuperar la figura dels educadors de carrer i també la incentivació de la figura del mediador cultural dedicat a la resolució de conflictes i al foment de la convivència.

2. Informació per evitar els conflictes. L'estratègia comunicativa ha de ser senzilla i directa, clara i transparent i no adreçada només als nouvinguts. És necessària una estratègia comunicativa amb una doble vessant: persones nouvingudes i autòctones.

- Població nouvinguda. Quines són les normes compartides que regeixen l'espai públic en la societat d'acollida?

A. Oficines d'Atenció a l'Immigrant (específiques): Benvinguda i explicació de les principals Ordenances municipals reguladores de l'espai públic.

B. Oficines d'Atenció i Informació Ciutadana (es recomana no crear serveis específics per als immigrants, l'objecte de la política ha de ser el ciutadà i no l'immigrant). Publicació de materials de divulgació de les normes i ordenances municipals, campanyes d'informació i sensibilització.

C. Associacions i entitats d'immigrants a la ciutat: poden ser un mecanisme molt útil per a afavorir la integració i per accelerar el projecte d'aprenentatge social.

D. En relació a la població immigrada cal afavorir la creació d'entitats "pont" que acostin i posin en comú cultures diverses. També afavorir que les entitats veïnals, esportives i socials de la ciutat assumeixin aquest rol integrador i de pedagogia social.

E. Edició de guies en diferents idiomes sobre les normes de convivència i les normes democràtiques que regeixen la nostra societat i el procediment

sancionador en cas d'incompliment (Ex. Guia de l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat).

F. Porta a porta: membres de les Associacions de Veïns dels barris s'organitzen en equips que recorren el barri explicant les normes bàsiques de convivència que regeixen al barri amb l'acompanyament i lideratge del seu Ajuntament.

G. Procés de comunicació a través de la figura de l'alcalde. L'alcalde visita les comunitats de veïns per informar sobre les principals normes de convivència i per resoldre conflictes que sorgeixin. Posició proactiva de l'alcalde i no només reactiva davant conflictes (un bon exemple són els sopars de l'alcalde a Cornellà de Llobregat).

- Població autòctona. Formació en la diversitat especialment en el cas dels infants i dels joves. La integració i la bona convivència seran més ràpides i més fàcils si aquest sector de la població coneix les altres cultures i està educat en el si de la pluralitat cultural. La formació en la diversitat també és molt important en el cas dels càrrecs electes i dels mitjans de comunicació donada la seva incidència en el discurs social dominant. Podem relacionar aquesta tasca formativa amb la que s'està donant en molts governs locals en matèria de prevenció i sensibilització dels maltractaments en el si de les famílies.

A. Informar la ciutadania sobre què és allò que s'està fent des dels diferents àmbits de govern per millorar la qualitat de vida i el benestar de tota la ciutadania (discurs normalitzador, no relacionat amb polítiques específiques per als immigrants).

B. Emfatitzar les aportacions positives que fan els immigrants per a la societat d'acollida.

C. Impuls de la participació ciutadana: els diferents col·lectius que viuen al barri o al poble participen en el disseny de les polítiques i dels nous espais que es vulguin crear.

3. Planificar correctament les demandes d'espai de la nova població (centres religiosos, centres culturals, etc.). És necessari establir uns marcs d'expressió religiosa dins dels nostres principis i valors democràtics i ordenar i regularitzar els centres de culte (cal estar particularment atents als treballs de la Generalitat de Catalunya en aquesta matèria).

4. Ubicació dels centres de culte. Una actuació pública decidida en la determinació del procés d'ubicació d'aquests centres de culte. Objectiu: l'establiment d'aquests centres en unes condicions dignes i que compleixin la legalitat, a més de buscar el consens de la resta de la societat per a determinar el millor emplaçament possible.

5. Una normativa que sigui eficaç, tant pel que fa als temes de civisme i convivència com pel que fa als temes de seguretat. L'Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic de Barcelona és un bon exemple. L'objectiu fonamental és comportar-se lliurement en l'espai públic sense que això vagi

en detriment dels drets i llibertats de la resta de ciutadans ni de la bona convivència. Possibles mesures de foment de la convivència:

- Funció mediadora de l'Ajuntament (treballadors socials, educadors socials, policia local, etc.) davant conflictes per l'ús de l'espai públic.
- Mesures de foment de la convivència adreçades a infants i joves. L'escola com espai en el qual sensibilitzar i educar per part de personal de l'Ajuntament, implicant les AMPAS i les direccions dels centres educatius. Elaborant materials divulgatius específics per a les escoles.
- Mecanismes de comunicació entre els ciutadans i l'Ajuntament per informar de desperfectes i dèficits en l'espai públic. Cal una resposta immediata fent les reparacions necessàries i donant resposta ràpida per la respectiva Brigada d'Obres i Manteniment Municipal.
- Col·laboració amb associacions i entitats ja existents pel foment de la convivència i el respecte a la diversitat.

6. Sancionar els comportaments incívics:

- Cal una estructura administrativa sancionadora potent i coordinada.
- La implicació coordinació política i tècnica és fonamental en aquest sentit.
- Alcalde i regidors: transmetre el missatge de la "tolerància zero" amb l'incivisme a través dels mitjans de comunicació.
- Reforçar temporalment les unitats administratives competents en matèria de procediments sancionadors garantint que a tota denúncia li correspongui una sanció.

7. Promoció de l'associacionisme cultural i social dels immigrants. Aquestes associacions acullen els nouvinguts, els orienten sobre els serveis al país d'acollida, donen serveis (assessorament, ensenyament de l'idioma del país receptor, etc.), actuen com a interlocutors davant l'Administració Pública, participen en els òrgans consultius, sensibilitzen la societat receptora respecte les noves necessitats que sorgeixen amb la presència dels immigrants, mantenen la cultura d'origen i la transmeten, etc.

8. Diversificació de les tasques que realitzen els agents de policia local:

- Tasques de mediació de conflictes.
- Control de la presència de menors al carrer per fer front a l'amenaça de les bandes juvenils.
- Preparació per fer front a situacions d'emergència social.
- Presència física i continuada als barris.

- Participació en l'elaboració de plans de prevenció.
- Incorporació d'immigrants en tasques d'assessoria als cossos de policia local.
- Formació en la diversitat, la pluralitat de cultures i costums de novinguts i per a la no discriminació.

9. Readaptació d'espais públics a nova situació de major demanda:

- Fer servir les escoles públiques per al desenvolupament d'activitats culturals, esportives, de lleure,...
- Parcs i jardins com espais per activitats musicals, culturals, esportives,... amb lideratge de l'Ajuntament.
- Equipaments esportius amb horaris més amplis i amb major oferta d'activitats.

10. Promoure l'esport com a mecanisme d'integració. Foment de l'esport col·lectiu entre immigrants. Trasllat de la pràctica esportiva del carrer a instal·lacions i equipaments adients amb el suport de l'Ajuntament.

11. Telèfon del civisme: a disposició de la ciutadania per informar de desperfectes en l'espai públic i que permeti una ràpida resposta de la Brigada d'Obres Municipals.

12. Brigades cíviqes per detecció de desperfectes a la via pública i posar-ho en coneixement de la Brigada d'Obres Municipal. Contractació de persones amb dificultats d'inserció laboral (programes d'inserció laboral amb homes i dones en atur de llarga durada majors de 45 anys) per desenvolupar tasques de sensibilització i detecció de desperfectes i dèficits de manteniment a la via pública.

3. Habitatge i comerç

L'habitatge i el comerç són dos elements que han generat, i generen encara, conflictes importants en relació all fet migratori. En la mesura en que són generadores de conflicte són matèries que penetren a l'agenda política i a les que s'ha de prestar especial atenció per part dels poders públics de l'àmbit local. Però no només s'ha de donar resposta pel seu grau de conflictivitat sinó també perquè, com veurem més endavant, són factors clau per a la dignitat dels nouvinguts i per a la seva adequada integració a la societat d'acollida.

3.1. Habitatge

En primer lloc, l'habitatge és un factor clau en la vida de qualsevol persona i cal tenir clar que la propietat compleix una funció social. Habitatge és sinònim d'estabilitat i d'arrelament i és part indispensable d'una vida digna. No obstant, l'accés a l'habitatge és una de les principals problemàtiques a la societat catalana actual, especialment per alguns col·lectius com els joves o les famílies amb pocs recursos econòmics. Entre aquests col·lectius trobem igualment la població immigrant.

Cal assumir des d'un bon començament la dificultat de posar en marxa polítiques públiques de promoció de l'habitatge des dels governs locals degut a que es tracta d'un sector dominat per l'oferta d'habitatges en mercat lliure i amb una oferta d'habitatges de protecció oficial clarament insuficient per la forta demanda. El nostre objectiu és proposar tot un seguit de mesures aplicables amb un termini de temps curt i que demostrin el compromís dels ajuntaments governats pel PSC envers aquesta qüestió.

Per evitar situacions de greuge comparatiu les polítiques adreçades a facilitar l'accés a l'habitatge han de ser polítiques generals i no polítiques públiques específiques per al col·lectiu immigrant. Aquestes polítiques específiques de discriminació positiva poden generar estigmatització del col·lectiu d'immigrants al mateix temps que un sentiment de greuge comparatiu entre els autòctons (que es consideren injustament i discriminatòria tractats).

3.1.1. Problemes detectats en matèria d'habitatge

1) SITUACIONS D'INFRAHABITATGE ENTRE LA POBLACIÓ IMMIGRANT

Habitatges que no reuneixen uns requisits mínims d'habitabilitat, és a dir, els habitatges degradats i pels quals es paguen preus astronòmics. Qualsevol de les situacions que classifiquem com a infrahabitatge genera inseguretat no només a les persones que viuen en aquest tipus d'habitatge sinó també a aquelles persones que viuen en el seu entorn.

2) HABITATGES SOBRECUPATS

Segons l'Avantprojecte de Llei pel dret a l'habitatge a Catalunya (art.3, apartat f) el concepte d'habitatge sobreocupat fa referència a aquell "en el què si duu a terme una activitat d'allotjament il·legal amb ocupació excessiva en consideració a la superfície

per persona pels mínims d'habitabilitat de Catalunya". Val a dir que aquest concepte no és aplicable quan els qui conviuen a l'immoble tenen vincles de parentiu entre ells.

L'art. 41 d'aquest avantprojecte de llei preveu que "quan l'Administració competent tingui constància de que un habitatge o edifici d'habitatges és utilitzat de forma anòmalament, procedirà a l'obertura del pertinent expedient administratiu a fi de realitzar els actes d'instrucció per a la determinació, coneixement i comprovació dels fets".

Indicadors per a mesurar la sobreocupació d'un habitatge (previstos a l'art. 43.2.c de l'avantprojecte de llei):

- Dades del padró d'habitants i altres registres públics de residents o ocupants.
- Consums anormalment elevats d'aigua, gas i electricitat.
- Declaracions dels veïns propers i declaracions i comprovacions del personal de l'Administració.
- Negativa injustificada del titular de l'immoble a facilitar comprovacions de l'Administració.
- Utilització habitual per a realitzar comunicacions telefòniques i informàtiques.
- Recepció de correus i notificacions.

Mesures previstes a l'Avantprojecte de Llei del dret a l'habitatge a Catalunya per evitar la sobreocupació. Polítiques orientades a la seva eradicació:

1. Programes d'inspecció. Col·laboració amb associacions i col·legis professionals que actuïn en el mercat immobiliari i possibilitat d'obtenció per part dels propietaris la informació sobre el nombre de persones que es troben empadronades a l'immoble de la seva propietat.
2. Expedient d'expropiació temporal de l'usdefruit per al lloguer posterior amb condicions adequades.
3. Imposició de sancions. Serà infracció molt greu (art.121, apartat 1) promoure la sobreocupació d'un habitatge i podrà sancionar-se per les autoritats competents amb multes d'entre 90.001 euros i 900.000 euros. El propi avantprojecte preveu la possibilitat de publicar les sancions quan siguin fermes via administrativa per raons d'exemplaritat.
4. També és important la implicació de les comunitats de veïns les quals poden incloure als estatuts de la comunitat de veïns clàusules que específicament limitin la sobreocupació d'habitatges i el relloguer (regulació en aquesta matèria de la Llei de Propietat horitzontal), arribant fins i tot a exigir judicialment el cessament d'aquesta activitat il·lícita.
5. Col·laboració amb l'Agència Tributària per verificar els lloguers pagats sense declaració a la hisenda pública.

Polítiques orientades a l'acolliment de les persones afectades (previstes a l'avantprojecte de llei):

1. Programes i acords de cooperació i de col·laboració amb els serveis d'atenció social competents.
2. Tindran preferència en l'adjudicació d'habitatges de promoció pública.
3. Consideració de persones sense sostre als efectes del Registre de sol·licitants de VPO.

La permissivitat de l'Administració autonòmica i les autoritats locals vers la sobreocupació dels habitatges genera conflictes en les comunitats de veïns i implica una sensació d'injustícia i d'indignació que no afavoreix la integració de l'immigrant; d'altra banda, no podem oblidar que és una situació que manifesta la precarietat en l'accés per la població nouvinguda i que aquesta població és víctima dels preus abusius del mercat immobiliari.

- 3) PISOS PONT PER ACTIVITATS DELICTIVES: habitatges transitoris utilitzats com a zones de pas per grups de delinqüència organitzada.
- 4) UTILITZACIÓ DELS LOCALS COMERCIALS COM A HABITATGES que, per tant, no compleixen amb les condicions mínimes d'habitabilitat.
- 5) CONCENTRACIÓ EN DETERMINADES ZONES DEL TERRITORI: zones degradades amb preus més assequibles. Aquest fenomen pot ocasionar la creació de guetos amb problemes d'anomia i marginalitat.
- 6) MANCA DE CONEIXEMENT respecte els mecanismes que regulen L'OFERTA D'HABITATGE i sobre el funcionament del mercat de l'habitatge en general.
- 7) DESCONFIANÇA de molts PROPIETARIS AUTÒCTONS dificulta l'accés dels immigrants a l'habitatge de lloguer.
- 8) PERCEPCIÓ entre els autòctons de que la POBLACIÓ NOUVINGUDA TÉ MAJORS FACILITATS per accedir a l'habitatge de protecció oficial.

3.1.2 Propostes en matèria d'habitatge

A) Més informació

- Servei d'assessorament i informació als immigrants: proporcionar informació des de la primera acollida per tal d'evitar un desavantatge inicial en l'accés a l'habitatge.
- Utilitzar les entitats i organitzacions de la societat civil i les xarxes d'immigrants per informar de la situació del mercat de l'habitatge a Catalunya i facilitar l'accés al mercat de lloguer o compra- venda.

B) Més serveis d'acolliment transitori

- Desenvolupament de sistemes d'acolliment inicial transitori per part dels governs locals: aquest mecanisme a més de reconduir els nousvinguts cap a formes de residència estables serveix per prevenir casos de sobreocupació.

C) Mediació municipal

- L'Ajuntament pot realitzar tasques de mediació en la recerca d'habitatge entre propietaris i llogaters o entre llogaters i veïns.

- Mediació per fer front a possibles conflictes amb els veïns i per garantir el compliment de les normes de convivència.

- Acords amb immobiliàries per a la selecció de la població que accedirà als habitatges o com a garantia front possibles desperfectes o impagaments.

- Fomentar la col·laboració veïnal: possibilitat, voluntària i gratuïta, de modificar els estatuts de les comunitats de veïns de manera que es limiti el relloguer. Així, la comunitat podria instar el cessament d'aquesta acció i es facilitaria l'acabament d'aquesta pràctica fraudulenta.

- Importància dels serveis de mediació i de recolzament en la cerca d'habitatges com a garantia contra l'infrahabitatge.

D) Informes d'habitabilitat necessaris perquè s'autoritzi el reagrupament familiar

- Abans de fer efectiu el reagrupament familiar és preceptiu un informe per part d'un/a tècnic /a municipal que comprovi l'adequació de l'habitatge abans de l'arribada dels membres de la família residents fora del país.

- Aquesta és una competència dels ajuntaments que en molts casos no han assumit (els informes d'habitabilitat eren fets per notaris el que ha generat situacions de frau).

- És important que els ajuntaments assumeixin aquesta competència: per detectar i controlar els habitatges degradats, per facilitar la planificació de la quantitat de nous alumnes als centres d'ensenyament i perquè poden ser útils en el disseny de les polítiques públiques.

E) Inspeccions i sancions contundents

- Augment de les inspeccions d'habitatges i exercici efectiu de la potestat sancionador (prevista a l'Avantprojecte de llei del dret a l'habitatge a Catalunya) per part de les administracions competents. Cal la col·laboració entre la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments per l'impuls de les sancions administratives.

- Les sancions poden ser: multes econòmiques, clausura immediata de l'immoble i/o expropiació temporal de l'usdefruit de l'habitatge.

- Col·laboració amb la Inspecció de Treball i l'Agència Tributària per tal de detectar aquells habitatges que actuen com a tallers il·legals i les situacions de relloguer.
- Té un clar efecte exemplificador i de visibilització de la correcta aplicació de la Llei per part de la població autòctona.

F) Canvis en la normativa

- Modificació de la Llei d'empadronament: limitar l'empadronament en un habitatge en funció dels seus metres quadrats i dotar els ajuntaments de potestat per tal de negar els empadronaments en aquells habitatges en que existeixin indicis de sobreocupació.
- Permetre l'adequació de locals comercials com a habitatges. Aquesta mesura pot resultar molt beneficiosa en la mesura en que, a més de ser útil en la lluita contra l'infrahabitatge, pot afavorir la transformació de locals comercials sense sortida i produeix un efecte directe sobre els preus permetent la seva moderació.

G) Rehabilitació de barris

- Pla Integral de la Llei de Barris (Llei 2/2004): rehabilitació de les zones degradades que potencia el dinamisme econòmic i social d'aquestes zones.
- Aquesta Llei regula la rehabilitació integral de diversos barris de tota Catalunya per evitar-ne la degradació. En aquest sentit, en les tres primeres convocatòries d'ajuts resoltes fins ara s'han concedit subvencions a 46 barris, amb una inversió de prop de 600 milions d'euros.

H) Accions per evitar la concentració de la població immigrant

- Potenciació de la dispersió de la població immigrant a través de l'oferta de pisos de promoció pública.
- Recuperació del patrimoni edificat, catalogat o d'interès arquitectònic, per a ús residencial de col·lectius amb especials dificultats d'accés a l'habitatge.

I) Promoció de més Habitatge de Protecció Oficial (VPO)

- Cal, en primer lloc, un augment de l'esforç econòmic destinat a la construcció d'habitatges de protecció oficial. Aquesta mesura genèrica ja d'anar acompanyada de canvis en els requisits d'accés que han de basar-se en la renda i no en la pertinença a determinats col·lectius, i d'un control més estricte en el compliment dels requisits per accedir a aquest tipus d'habitatge.

3.2. Comerç

3.2.1. Problemes detectats

1. Pel que fa el comerç, sorgeixen especialment conflictes amb els comerciants autòctons sovint relacionats amb les formes de treballar dels nouvinguts.

- Per resoldre aquests conflictes resulta essencial la creació de mecanismes de mediació com, per exemple, la creació d'una comissió de comerciants que agrupi tant els comerciants autòctons com els comerciants immigrants a més de les associacions de comerciants (ex. experiència pilot de treball entre associacions de comerciants impulsada per l'Ajuntament de Barcelona).

- L'avantatge d'aquesta mesura rau, principalment, en el fet que es crea un espai comú de participació i coneixement mutu.

2. D'altra banda, sorgeixen problemes relacionats amb els horaris, mot més extensos, dels comerciants nouvinguts.

3. Problemes relacionats amb les condicions dels establiments (emplaçament, superfície, higiene, etc.).

4. Problemes associats a la inadequació de l'activitat que es desenvolupa en l'establiment respecte la llicència d'activitats.

- En tots tres casos (2,3,4) és imprescindible un augment de les inspeccions comercials que garanteixi l'efectiu compliment de la normativa, així com, l'aplicació estricta de sancions en aquells casos en que aquesta no s'hagi complit.

- A més cal que aquestes mesures es complementin amb una major informació i una major formació als nous comerciants sobre les normes vigents i les sancions per l'incompliment d'aquestes normes.

- Per altre costat, en el cas de l'extensió dels horaris d'obertura és necessària una potenciació del valor de l'oci i del lleure entre la població immigrada. En referència a la inadequació de l'activitat desenvolupada seria convenient desenvolupar un instrument jurídic que donés potestat als ajuntaments per fer inspeccions i sancionar.

5. Concentració de comerços regentats per immigrants en la mateixa zona. Sovint, a més, aquest fet es relaciona amb la percepció de que només compren dins la seva comunitat. Per combatre aquests tipus de percepcions i evitar concentracions cal afavorir la dispersió de comerços condicionant ajudes econòmiques o altres incentius. A més, també s'ha de potenciar la interacció i el coneixement mutu entre comerciants autòctons i immigrants (comissió de comerciants) de manera que es produeixin relacions comercials entre comunitats diferents. Finalment, el desenvolupament de plans d'usos pot ser una bona mesura en tant que poden actuar com a elements que estableixin un nombre màxim de determinats tipus de comerços per a les diferents zones de la ciutat.

6. Existeix, finalment, la percepció de que els immigrants no paguen els impostos corresponents a la propietat d'un comerç.

**RECOMANACIONS I PROPSTES D'ACTUACIÓ
EN MATÈRIA D'IMMIGRACIÓ PELS GOVERNS LOCALS SOCIALISTES**

- Per acabar amb la rumorologia i amb aquesta percepció una bona mesura pot ser que tots els comerciants col·loquin en un lloc suficientment visible el darrer rebut de pagament dels impostos.
- Un altre instrument pot ser la creació d'un certificat de bon comerç que s'atorgui a aquells comerços que compleixin tota la normativa, tant pel que fa les condicions de l'establiment com pel que fa el pagament d'impostos.

4. Serveis públics

Els serveis públics de l'Estat del Benestar són un element molt important de la nostra societat donat que en funció del seu grau de desenvolupament es milloraran les condicions de vida de bona part de la ciutadania i s'aconseguirà que tothom gaudeixi d'uns determinats nivells de benestar.

Avui en dia, tot i la millora de les polítiques en tots els àmbits de govern experimentada des de la transició a la democràcia, encara existeixen dèficits socials notables. Aquests dèficits s'agreguen en moments de fort creixement demogràfic fruit de l'arribada d'immigrants i sota la pressió de les noves i creixents demandes procedents d'aquesta població nouvinguda.

En relació a aquests dèficits que apuntàvem anteriorment sorgeix, de la mà de la immigració, una competència entre les persones amb una posició més feble de l'estructura social per determinats serveis de l'Estat del Benestar. Per aquest motiu cal un reforçament del nostre Estat del Benestar, un augment de la despesa social de manera que es pugui respondre a les necessitats de tota la població.

4.1. Problemes detectats en matèria de serveis públics i prestacions socials

- Competència entre les persones amb una posició més febles de l'estructura social per determinades prestacions socials: se'ls donen tots els ajuts i hi ha pocs recursos per a la gent del país.
- Inadequació dels servies a les necessitats de la població, cada cop més diversa.
- Percepció de que els immigrants reben més prestacions que la població autòctona i/o que en ocasions fan la "picaresca".
- Percepció de que la gent del país paga la integració dels immigrants.
- Empitjorament de la qualitat dels serveis com a conseqüència de l'augment de les demandes i del nombre d'usuaris.

4.1.1. Educació

- Beques de menjador: augment dels beneficiaris nouvinguts en detriment dels beneficiaris autòctons.
- Places gratuïtes a les llars d'infants per als col·lectius immigrants.
- Concentració de la població immigrant en determinats centres educatius.
- Absentisme escolar.
- Fracàs escolar.
- Discriminació en l'accés per raó de sexe.

- Abandonament escolar prematur.

4.1.2 Salut

- Desconeixement del sistema sanitari: drets i funcionament.
- Desconeixement de la llengua pròpia del país condiona l'ús del sistema sanitari.
- Diferències en la tradició sanitària i els costums de certs col·lectius immigrants.

4.1.3 Serveis socials

- Desconeixement de l'existència del sistema de serveis socials, així com, dels mecanismes d'accés.
- Utilització dels serveis provinents d'organitzacions del Tercer Sector: feblesa del sistema públic de serveis socials.

4.2. Valors a defensar en el nostre discurs i principis d'actuació

A. Polítiques públiques universals: no polítiques específiques per al col·lectiu immigrant. Normalització.

- Garantir que qualsevol persona que abans rebia una prestació social no es quedi sense aquesta prestació per la presència de nous immigrants en una situació encara més precària.

B. Reforçament de l'Estat del Benestar: augment dels recursos destinats a polítiques socials.

C. Qualitat dels serveis públics. Beneficia la seva universalització i evita la dualització del sistema de benestar.

D. Reestructuració de l'oferta de serveis de benestar: atenció a un volum creixent de demandes amb una gran diversitat.

E. Redimensionament quantitatiu dels serveis: una major demanda ha d'anar acompanyada d'una major oferta de manera que no es produeixin greuges comparatius amb la població autòctona que abans es beneficiava de determinades prestacions socials.

F. Formació en la diversitat del personal municipal. Especialment del que realitza tasques d'atenció al públic.

G. Empadronament com a mecanisme de planificació, programació i finançament dels serveis de benestar.

H. Coordinació entre les diferents administracions públiques que intervenen en la provisió de serveis públics.

I. Transversalitat: el fet migratori ha de ser tingut en compte en el disseny i en la prestació dels diferents serveis.

4.3. Propostes d'actuació genèriques en matèria de serveis públics i prestacions socials

- Discurs informador de les polítiques de benestar desenvolupades: extensió de la idea de que tothom que ho necessita rep ajudes.
- Compliment de la normativa existent respecte les persones que es beneficien d'algun tipus de prestació social.
- Mecanismes de control de que els beneficiaris dels ajuts realment els necessiten.
- Discurs informador sobre els beneficis socials i econòmics que els immigrants aporten a la societat d'acollida: proporcionar indicadors clars de l'impacte positiu de la immigració en l'economia.
- Creació d'un observatori municipal d'immigració. Es tracta de treballar dades que ja es tenen: padró, policia local i tècnics d'immigració.
- Creació d'un Observatori de la Qualitat dels Serveis Públics (a nivell municipal).
- Augment dels recursos: garantir que totes aquelles famílies per sota de determinat nivell de renda tinguin accés.

4.4. Propostes d'actuació en l'àmbit d'educació

- Ja està previst l'augment de les places públiques d'escoles bressol. Acord per a la creació mancomunada de 30.000 noves places entre la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments catalans.
- Garantia de plaça gratuïta no específica per al col·lectiu immigrant sinó per a totes aquelles famílies amb nivells de renda disponible per sota d'un nivell considerat mínim.
- Distribució equilibrada entre l'escola pública i l'escola concertada de l'alumnat amb necessitats educatives especials (n.e.e.), sent l'alumnat immigrant un clar alumnat amb n.e.e.
- Beques pel transport i pel menjador per facilitar la distribució de l'alumnat. Les beques de menjador es gestionen des dels Consells Comarcals i el mateix succeeix amb les beques de transport.
- Compliment estricte de la normativa pel que fa la gratuïtat de les escoles. Sense cap mena de dubte això ho farà possible el Pacte Nacional per a l'Educació ja que preveu mesures per garantir l'adequat finançament de l'escola concertada i el no cobrament de cap mena de quotes als pares.

- Informació als pares i mares en el moment de l'arribada sobre el sistema escolar i l'obligatorietat educativa fins els 16 anys.
- Elaboració de guies en diferents idiomes sobre el sistema educatiu.
- Instaauració de la figura del mediador en els centres escolars com a mecanisme de relació fluida i resolució de conflictes entre famílies immigrants i el centre escolar.
- Reforçament dels canals de col·laboració entre els centres educatius i els assistents socials.
- Potenciació de les relacions i de la implicació dels pares i mares amb el centre escolar a través de les AMPAS.

4.5. Propostes d'actuació en l'àmbit de la salut

- Informació en el moment de la primera acollida sobre el sistema de salut català i el seu funcionament.
- Elaboració de guies en diferents idiomes sobre el sistema de salut.
- Mediadors professionals de manera que la relació entre metge i pacient sigui molt més fluida.
- Informació/ formació en salut pública d'aquests col·lectius a través de la primera acollida.
- Redisseny de les estratègies de promoció i prevenció de la salut per aconseguir un major i millor ús dels serveis de salut.
- Formació en la salut/ promoció de la salut pública a través de cursos específics, introducció d'aquesta àrea com a temàtica en la formació d'adults i en la formació escolar (mesures per a la població en general).
- Coordinació entre serveis de salut i serveis socials per preveure i detectar casos de risc sanitari: presència de treballadors socials als Centres d'Atenció Primària com a via de comunicació i de flux d'informació entre els serveis de salut i els serveis socials.
- Formació en la diversitat/ sensibilització del personal sanitari.

4.6. Propostes d'actuació en l'àmbit dels serveis socials

- Informació sobre els serveis socials en el moment de la primera acollida.
- Elaboració de guies en diferents idiomes sobre el sistema de serveis socials.
- Coordinació entre els serveis socials i la resta de serveis de benestar (especialment els serveis sanitaris).

**RECOMANACIONS I PROPSTES D'ACTUACIÓ
EN MATÈRIA D'IMMIGRACIÓ PELS GOVERNS LOCALS SOCIALISTES**

- Potenciació i reforçament del sistema públic de serveis socials: redefinició i augment dels recursos.
- Coordinació amb les associacions i organitzacions del Tercer Sector prestadores de determinats serveis.
- Control rigorós sobre els serveis que es presten indirectament pel Tercer Sector: compliment de la normativa i establiment d'estàndards mínims de qualitat dels serveis.

5. Què s'ha fet? Acció del govern de Catalunya per la gestió de la immigració des dels municipis

5.1. Millora de la qualitat de vida als barris en procés de degradació

La Llei de Barris ha suposat un dels primers exercicis i políticament més rellevants de l'acció de govern. La intervenció directa sobre l'espai físic dels barris amb més perill de degradació, de manera mancomunada amb els ajuntaments, és el primer i necessari pas per a desenvolupar-hi després polítiques actives de promoció econòmica i de serveis socials.

La Llei 2/2004, de 4 de juny de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen atenció especial, respon a una de les prioritats del Govern, la rehabilitació integral de barris amb l'objectiu de millorar les condicions de vida de la ciutadania i afavorir la cohesió social, especialment en els entorns urbans més fràgils. Els criteris d'avaluació per determinar els barris beneficiaris es basen en aspectes com els dèficits d'equipaments i serveis de la zona, característiques demogràfiques, problemes socials com l'atur o el nombre de persones amb pensions assistencials, i dèficits socials i urbans com la falta de transport públic o el percentatge de població en risc d'exclusió. També es té en compte el criteri d'equitat territorial.

Aquesta Llei preveu la creació d'un fons a disposició dels ajuntaments per al finançament de projectes d'intervenció global. Entre les tres primeres convocatòries, el Govern ha atorgat ajuts a 46 barris per valor de prop de 600 milions d'euros.

5.2. 70 programes d'integració al Pla de Ciutadania i Immigració

El juny de 2005 el Govern va aprovar el Pla de Ciutadania i Immigració (PCI) 2005-2008, un pla dotat de 104 milions d'euros per a l'any 2005 i 145 milions d'euros per a l'any 2006 per la posada en marxa de 70 programes adreçats a tota la ciutadania. El nou PCI 2005-2008 articula les línies estratègiques d'actuació en matèria d'acollida i integració de la població nouvinguda a Catalunya. L'objectiu fonamental d'aquest Pla se centra en l'establiment de polítiques que ajudin a establir una societat on la presència de col·lectius i persones arribats de diferents països del món es gestioni correctament i aposta per una actuació sobre la primera acollida, l'escola, els espais socials tancats, la discriminació, el paper de les dones, el futur dels joves, la normalització a l'accés als recursos, els dèficits de convivència ciutadana i els drets i les obligacions.

5.3. Augment dels ajuts als ajuntaments per a programes d'acollida i integració

En el marc del Pla de Ciutadania i Immigració s'ha obert una nova línia d'ajut adreçats als ens locals, per tal de facilitar l'impuls de mesures d'acollida i d'integració i la potenciació dels serveis públics. Els recursos destinats han ascendit a 16 milions d'euros el que ha suposat un increment d'un 21% respecte l'any anterior. La Generalitat ha pactat el sistema de repartiment del fons amb l'Associació Catalana de Municipis i la Federació de Municipis de Catalunya.

5.4. Aules d'acollida , una iniciativa pionera per fomentar la integració

Un total de 1051 centres docents catalans compten el curs 2006- 2007 amb un aula d'acollida. Les aules d'acollida, emmarcades dins el Pla per la Llengua i la Cohesió Social, són una iniciativa del Govern orientada a la integració de l'alumnat nouvingut i pensat per donar una resposta adequada a les necessitats emocionals, lingüístiques i curriculars d'aquest alumnat, i alhora millorar la qualitat global de tot l'alumnat del centre.

5.5. 30.000 noves places de llars d'infants

El Govern ha signat un acord per a la creació de 30.000 noves places públiques de llars d'infants fins el 2008. D'aquesta manera el nombre de places d'escoles bressol públiques es multiplicarà per dos i arribarà a les 60.000. S'hi destinaran 150 milions d'euros.

5.6. Més transparència en el procés de matriculació

Per al curs 2004-2005 es va elaborar i posar en funcionament el Decret d'admissió d'alumnes, una normativa que garanteix més transparència en el procés d'admissió de l'alumnat a tots els centres finançats amb fons públics i que facilita la integració educativa i social de l'alumnat amb necessitats educatives específiques. S'han creat 52 Oficines Municipals d'Escolarització, com una eina per als processos de matriculació i un espai de col·laboració dels municipis en el fet educatiu.

5.7. Pacte Nacional per a l'Educació

El Pacte Nacional per a l'Educació, en primer lloc, és un instrument per promoure la participació ciutadana i, especialment, la de la comunitat educativa i de les seves entitats representatives. Perquè això sigui possible s'han elaborat uns documents de propostes i unes preguntes que pretenen afavorir i orientar el debat. Alhora, el Pacte Nacional per a l'Educació és també un objectiu perquè es pretén que aquest sigui expressió del compromís amb el futur de l'educació per part del conjunt de la societat, de la comunitat educativa i del Govern de la Generalitat. Un compromís amb l'educació que necessita la Catalunya del segle XXI.

Pel que respecta al tema del nostre estudi són tres les línies destacades d'aquest pacte que tenen implicacions directes en matèria d'immigració:

- Igualtat d'oportunitats i llibertat d'ensenyament en el marc del servei públic educatiu.
- Corresponsabilitat dels ajuntaments amb l'educació.
- Més recursos econòmics per millorar l'educació.

5.8. Foment de l'ús social del català com a eina d'integració

Els Plans d'Acció de Política Lingüística 2004-2005 i 2005- 2006 inclouen mesures per potenciar l'ús social del català i fer més fàcil viure en aquesta llengua. El primer Pla d'Acció es va centrar en els àmbits de la immigració, les noves tecnologies, el món socioeconòmic i les activitats empresarials, i va comptar amb un pressupost de 3 milions d'euros.

El segon Pla d'Acció, que es va posar en marxa el setembre de 2005, vol fomentar l'ús del català entre els joves quan es diverteixen i entre els immigrants que fan el procés d'integració. Dins dels Plans destaquen el Plans d'acollida a set ciutats catalanes (Badalona, Banyoles, Lleida, Manlleu, Reus, Ulldecona i Vic) i el fort increment dels cursos de normalització lingüística a la ciutat de Barcelona. També destaca l'extensió del programa "Voluntaris per la llengua", que el 2005 ha registrat un 30% més d'inscrits.

5.9. Horaris comercials que respectin l'ordre públic

La Llei 8/2004, de 23 de setembre, d'horaris comercials, preveu que per raons d'ordre públic els ajuntaments poden acordar l'obligatorietat de tancament en horari nocturn d'establiments que pretenguin acollir-se a qualsevol de les causes d'exclusió de l'horari general per la mateixa normativa.

La Llei vol preservar el model comercial català i reconeix que el comerç urbà de proximitat exerceix una funció social molt important. D'una banda, és un element essencial en la configuració del territori i la vertebració dels pobles, les ciutats i els barris de Catalunya, i els fa més conviviais i segurs. De l'altra, garanteix el proveïment de les persones que, per edat o altres circumstàncies, tenen dificultats de mobilitat. En aquest sentit, el comerç urbà constitueix un dels màxims exponents del nostre estil de vida i del nostre model de ciutat mediterrània. El comerç urbà de proximitat, integrat majorment per empreses petites, compleix també una funció econòmica important, atès que és un factor clau en la creació de treball autònom i en la redistribució de la renda.

5.10. Salut

- Pla Director de Cooperació Internacional i Immigració del Departament de Salut.
- Programes de mediació intercultural.
- Campanya per evitar l'ablació de clítoris.

5.11. Avantprojecte Llei pel Dret a l'Habitatge. Regulació de la sobreocupació

El Govern està ultimant l'Avantprojecte de Llei pel Dret a l'Habitatge que, entre d'altres qüestions, regula la sobreocupació dels habitatges i posa les bases que permetran lluitar contra l'activitat empresarial i lucrativa de convertir il·legalment els habitatges en allotjaments precaris, sobreocupats i sotmesos a preus abusius.

.....

5.12. Nova Llei de Serveis Socials

El Projecte de Llei de Serveis Socials, que s'està debatent al parlament, garanteix i universalitza el dret als serveis socials per a totes les persones que tenen necessitats socials a Catalunya. És, per tant, una de les prioritats del Govern pel que fa a la millora i aprofundiment de les noves polítiques socials al país.

Es vol passar d'un sistema de serveis socials assistencialista basat en l'acreditació de manca de recursos suficients per part dels usuaris, davant de la insuficiència de serveis i establiments, a un altre que doni cobertura a tothom que tingui una determinada necessitat, amb independència de la seva situació econòmica i procurant que els serveis socials siguin un instrument efectiu de cohesió social de la nostra població.

La Llei fixarà una nova estructuració dels serveis socials, determinant una primera modalitat que anomenem "bàsica", de caràcter públic i local, que serà un dispositiu convenientment dotat d'informació, diagnòstic, orientació i assessorament individual i comunitari, que a més de ser la porta d'entrada habitual al sistema de serveis socials, són el pal de paller de tota la xarxa de serveis.

La nova normativa neix de la necessitat de millorar una situació ambigua pel que fa a l'atribució de responsabilitats als diferents nivells de l'Administració, una dotació insuficient de recursos públics per finançar els serveis necessaris, una coordinació feble entre les administracions i entitats privades gestores de serveis socials a Catalunya, i una prestació de serveis molt centralitzada i burocratitzada.

5.13. Estudi sobre la situació relativa als locals de culte o oratoris

La Generalitat de Catalunya presentarà en els propers mesos un estudi sobre la situació relativa als locals de culte o oratoris i plantejarà als ajuntaments d'una proposta d'actuació sobre la demanda dels locals de culte.

5.14. El Govern central ha concedit 41 milions d'euros a la Generalitat i als ajuntaments catalans

El Consell de Ministres va aprovar el 3 de març de 2006 la distribució de 182.4 milions d'euros corresponents al Fons de Suport a l'Acollida i Integració d'Immigrants i Reforç Educatiu. El Fons de Suport a l'Acollida i Integració d'Immigrants inclòs per primera vegada en els Pressupostos Generals de l'Estat de 2005 amb una dotació de 120 milions d'euros, té per 2006 una dotació de 182.4 milions d'euros, el que suposa un increment de més de 60 milions. En aquesta convocatòria el 50% va destinada a programes d'acollida i integració i l'altre 50% a reforç educatiu.

L'assignació dels recursos del Fons a les Comunitats Autònomes s'ha efectuat en base a principis d'equitat i transparència atenent a criteris objectius com l'empadronament, l'afiliació a la Seguretat Social i l'escolarització en l'ensenyament no universitari.

.....